

Cena: 0 Kč

číslo 5/2025

JEDLÍK

časopis ŠK a DS



VLAKEM DO POSTOJNE
ČLOVĚČE, ZASMĚJ SE!
SP V BIATONU
KROUŽEK ARTETERAPIE
FILMOVÉ RECENZE
a mnoho dalšího

OBSAH

03

ÚVOD

Pár slov k uplynulému druhému pololetí.

04

SP V BIATLONU

Začátkem března vyřážíme na úžasný závod v Biatlonu do Nového Města na Moravě.

07

PO TURISTICKÝCH CHATÁCH V ČESKÝCH HORÁCH

Víkendový puťáček ze Soumarského Mostu do Nového údolí

11

ŠTĚDŘÍ DÁRCI Z PODSKALSKÉ

Dárci věnovali ŠK/DS finanční obnost na nákup spotřebičů do kuchyňky

12

CANISTERAPIE

Nechcete se přidat?

13

ARTETERAPIE

Balzám pro oči nad výtvary, které vytváří naši klienti na zájmovém kroužku arteterapie.

14

VLAKEM DO POSTOJNE

Vyvrcholení letošního školního roku v podobě zážitkového víkendu nejen na Slovinsku.

19

RECENZE FILMŮ

Nejnovějších filmové novinky vám doporučuje Žofia.

21

ČLOVĚČE? ZASMĚJ SE!

Perličky z naší vychovatelské činnosti

ÚVOD

Milí rodiče, žáci, studenti a přátelé Jedle, rok uběhl jako voda a koncem školního roku držíte další dílo Jedlíka.

Poslední číslo vyšlo na konci prvního pololetí, proto i to současné je nabitě nejrozličnějšími reportážemi, informacemi, zprávičkami a zajímavostmi.

S počátkem astronomického jara jsme vyrazili na víkendové putování po horských chatách v českých horách. Zvolili jsme Šumavu a poznali krásy Soumarského rašeliniště, Studené Vltavy nebo pohraniční oblast u Nového údolí.

O dva měsíce později se vydáváme vlakem do jediné bezbariérové krasové jeskyně v Evropě (Postojna) a navštívíme Bledské a Bohinjske jezero.

Školní rok zakončujeme opravdovým putáčkem nedaleko Blatné, kdy spíme pod širákem, vaříme na ešusu a neseme si všechno na zádech

Moc děkujeme našemu zřizovateli za podporu, dárcům za možnost organizovat originální a nezapomenutelné akce a vám rodičům za důvěru, kterou do nás v péči o vaše děti vkládáte.

Přejeme krásné léto, spoustu skvělých zážitků a budeme se na vás všechny opět těšit v novém školním roce.

Martin Bitman

SVĚTOVÝ POHÁR V BIATLONU

Reportáže z akcí
7.3.2025
Autor: Pavel Krejčí

Zpráva z pošty:

...a Krejpa, sotva oči protřel, a trochu se, po návratu z NMNM vzkřísil (a to není tak úplně snadné, obzvlášť pokud je člověk sova. Sova, ne Antonína Sova, ale sova), napsal Biatlonu:

...jste nám docela zavařili, pánové, naše děti se donekonečna ptají kdy nebo jestli zase pojedeme v pátek na biatlon, vděčné maminky se předhánějí v pozváních na kafe, kolegyně se shání po běžkách a nějaké flintě, co já teď s tím?

K tomu jsme ani nemuseli, neměli proč vytáhnout naše obvyklé improvizální schopnosti a dovednosti, jak se nám tak (ne vždy ale často) stává; vlídná paní na Akreditaci, přeochočná slečna, nejedna





na parkovišti, úslužný člověk u tribuny, přátelská dobrovolnice u výtahu, místa co nám přesně padla, tak šikovně vedle toalet, vlaječky a samolepky, tolik atrakcí kolem tribuny, všechny ty dobroty;

a neodolatelná atmosféra, těch lidí, krásný závod k tomu, chytlo nás to všechny, navíc vyšlo i počasí; byla to paráda, a pro nás bylo všechno snadné, hladké, a jednoduché;

a byť předpokládám, že se k vám nutně musejí hrnout víc než zasloužené pochvaly a uznání z různých stran, tak si dovolím přidat a tlumočit i ty naše,

a ještě jednou děkuji, děkujeme, Pavel Krejčí, JUS

...a Zicháček, Michal (ano, myslím, že ano, že je potřeba ho poodhalit) z Biatlonu skooobratem (že si nedá načas, chlapík neúnavná, Světový pohár sotva v půlce, víkend před sebou) odpověděl:

Dobrý den, pane Krejčí, moc děkujeme za nevšední poděkování. Zpětné vazby tohoto typu vždy potěší a rádi slyšíme, že jste měli s biatlonem v Novém Městě mnoho pozitivních setkání a pěkný zážitek ze sportu k tomu. Už jsem vaše ocenění sdílel s celým organizačním týmem a předpokládám, že ho Wbudu šířit i dále mezi všechny ostatní organizátory, protože to je přesně





ten typ chování pořadatelů, na kterém nám záleží. Je to tedy ocenění ke každému jednotlivci v bundě organizátora s čepicí NMNM. Moc díky budeme se těšit na další setkání, které vám opět rádi zprostředkujeme.

Pěkný den, zdraví Michal

Co víc, co dodat? Časem pozapomeneme, někteří možná, já tradičně určitě, že Ingrid (Tandrevold) s přehledem zdrtila všechny favoritky a konečně a zase vyhrála, pozapomeneme, že tentokrát Lucka (Charvátová) obstojně zastřílela a nemusela ani na jedno trestné kolo, pozapomeneme (to bude těžší) na sličnou blízkost Doro (Wierer), kterou jsme v ohybu

tratě náhodou zastihli; o něco déle nám možná v hlavě uvíznou burácející tribuny (přetékající tak pětadvaceti, možná třiceti, třiceti tisíci diváky), neskrblicí vášnivými ovacemi pro první, ale ani tu poslední (a že jich bylo celých sto a jedna), úplně poslední závodníci - to nic, Lotty (Konopljova), natřeš jim to příště - i to všechno, nejspíš časem pozapomeneme... že bychom si ale nevzpomněli kdo nebo čím dobrá vůle nám celý ten vzrušující a nádherný večer, celý ten den přihrála, a kde bychom mohli tu přízeň zase najít? To ne, u všech terčů, to tedy nee.

snad zase za rok, vážení. ■



PO TURISTICKÝCH CHATÁCH V ČESKÝCH HORÁCH

Reportáže z akcí
21.-23.3.2025
Autor: Martin Bitman



Zhruba čtyřicet hodin po jarní rovnodennosti vyráží Školní klub/ds s nejmladšími dětmi na dlouho očekávaný zimní puťáček "Po turistických chatách v českých horách".

Roční období, kdy je počasí velice nevyzpytatelné a můžete zažít jak vánici, tak teplé slunečné dny.

Po obědě odchází patnáctičlenná skupinka s plnou polní z Jedle na Hlavní nádraží. Krosny, batůžku, polohovací pomůcky, svačinky a léky. Rodiče dětem zodpovědně zabalili minimalisticky, takže si bez problémů snadno rozdělíme věci do našich krosen.

Dva přestupy, tři vlaky, čtyři hodiny jízdy nás zavede na okraj Soumarského rašeliníště, do horské chalupy Soumarská hospoda. Z komína se kouří, na stole je připraven gulášek. Pár schodů do patra nás dělí od útulných postelí. Nad mapou si

povíme, co nás čeká v sobotu. Ukládáme se ke spánku a za nedlouho se ve světnici ozývá jen tiché oddychování.

Někteří nemohou nedočkavostí ani dospat, první skřivánkové vrzají již po páté hodině. K snídani nás čekají pářečky, vajíčka a čerstvé rohlíčky. Balíme "krosničky", loučíme se Soumarskou hospodou a vyrážíme vstříc dobrodružství. "Sníh na jižních stranách roztává, někde už i tráva vyráží". Smáčíme prsty v Teplé Vltavě procházíme skrz Soumarské rašeliníště, míjíme několik řopků, přeskáčíme kořeny, obcházejíme břízy a jsme na lávce u Dobré. Přejdeme řeku, "brodíme" několik mokřadů, vybíháme louku a ocitáme se na pevné cestě v Dobré na Šumavě.

Než se vydáme dál, do Černého Kříže, občerstvíme se v místní restauraci, zapolohujeme na dece, protáhneme si záda na karimatce, očistíme vozíky, dotáhneme





pár volných maticek a šroubků a ve 14h opět pokračujeme.

Na konci Dobré se před námi otevírá údolní rašeliniště Mrtvý luh, na horizontu se tyčí zasněžený vrchol Plechý (1364 m n.m.), nejvyšší hora české a rakouské části Šumavy.

Tři kilometry lehkého kodrcání po šumavské signalce končí na rozcestí " U Mrtvého luhu." "Drobná terénní" nerovnost a lávka přes Studenou Vltavu nás zavedou až na nádraží v Černém kříži. Netrvá to dlouho a přijíždí červenozelený motoráček. Chybějící nízkopodlažní vůz nás nemůže zaskočit a pár schodů do vagónu překonáme raz dva. Vystupujeme



hned v další stanici, ve Stožci.

V Pensionu Stožecká kaple už na nás čeká paní majitelka se slepičím vývarem a vynikajícím kuřecím řízečkem s bramborem. Krásné pokojíčky místní chaloupky se stanou naším dnešním zázemím.

Pobyt na čerstvém vzduchu a fyzická aktivita přispívá i k dobrému spánku. Děti spí téměř do půl osmé.

"Scházíme" po schodech do světnice, kde na nás čeká bohatá snídaně - koblížky, čerstvé rohlíčky, míchaná vajíčka. Připravujeme svačiny, balíme krosny.



Nedělní dopoledne je sychravé - obloha zatažená, lehce prší. Král Šumavy nám asi chtěl ukázat, jak rozmanité umí být šumavské počasí. Nasazujeme pláštěnky a vyrazíme proti proudu Studené Vltavy do Nového údolí.

“Průvodce” nám dělá syn majitelky pensionu. Tzv. Oslí cestou stoupáme podél jednokolejné železničních tratě, přemostíme Studenou Vltavu, saháme si na poslední zbytky letošního sněhu a užíváme si všudypřítomný klid. Po pěti kilometrech dorazíme do Nového údolí, do zaniklé osady nedaleko pramene Studené Vltavy.

Kdysi významnou dřevařskou osadu po roce 1948 odřízli od zbytku světa - rozebrala se železniční trať, osobní vlaky končily ve Stožci. V 90. letech byl provoz opět obnoven a z Nového údolí se stal malý skanzen tehdejšího režimu.

Procházíme se po nejkratší mezinárodní železnici na světě (délka 105m), přecházíme státní hranice a na okamžik se ocitáme v Německu.

Zbývá poslední společná fotografie přímo “na čáře”. Nasedáme do motoráčku, přejedeme do Stožce na závěrečný oběd a v 15:25 vyhlížíme nízkopodlažní soupravu do Budějovic.

V 17:46 vystupujeme v Českých Budějovicích, přesouváme se na druhou stranu nástupiště a čekáme na poslední vlak. Mobilní plošina je připravena a za pár minut sedíme všichni v Jižní espressu směřujícím do Prahy.

V 19:45 předáváme unavené, lehce zablácené, ale usměvavé děti rodičům.

Kam vyrazíme za rok? ■



ŠTĚDRÍ DÁRCI Z PODSKALSKÉ

Aktualitky

20.5.2025

Autor: Martin Bitman

Školní klub Jedličkova ústavu během května přivítal milou návštěvu - pedagogy a studenty VOŠ, Gymnázia, SPŠ a SOŠ Podskalské na Praze 2.

V rámci předvánoční charitativní akce napekli a následně prodali cukroví v celkové hodnotě 24 500Kč.

Celý výtěžek se rozhodli věnovat ŠK/DS na nákup materiálního vybavení. Ze štědrého daru jsme pořídili dva nové spotřebiče do naší "klubácké" kuchyňky, kde mimo jiné probíhá dvakrát týdně jeden z nejoblíbenějších zájmových kroužků, kroužek Vaření. Jedná se o myčku nádobí a kuchyňského robota. ■



CANISTERAPIE

Aktualitky

10.4.2025

Autor: Martin Bitman

Víte o tom, že i v Jedli máme Canisterapii? Přes rok k nám docházejí dvakrát týdně milé paní canisterapeutky ze spolku *Tam, kde zvířada pomáhají* se svými pejsky. Jezevčík Fanča a Border kolie Fanča přinášejí radost, doteky i příjemnou psí společnost. Přidáte se k nim? ■



ARTETERAPIE

O zájmových kroužcích
Autor: Viktória Medlenová

Arteterapie je taková zvláštní výtvarka, při které nikdy přesně nevíme, jak bude naše dílo vypadat. Je to pokaždé trochu překvapení – a právě v tom je její kouzlo.

Podle toho, jakou máme zrovna náladu, si sami vybíráme barvy. Když nám není nejlépe, sáhneme klidně po tmavších odstínech. A když se nám něco nechce nebo neumíme říct slovy, řekneme to tím, co vytvoříme. Každý obrázek nebo koláž tak nese náš příběh.

Ještě se nestalo, že by někdo z arteterapie odcházel se špatnou náladou. Kromě dobré atmosféry si taky procvičíme jemnou motoriku – to znamená citlivost a pohyblivost prstů.

Oblíbili jsme si různé techniky otiskování barev, díky kterým vznikají opravdu krásná umělecká díla, hodná výstavy.

Snažíme se používat hlavně recyklované materiály, abychom šetřili přírodu. A když je pěkné počasí, tvoříme venku na čerstvém vzduchu.

Naše výtvary si můžete prohlédnout na nástěnce naproti spodnímu klubu ve třetím patře.

Příští rok se náš kroužek bude jmenovat Kreativní arteterapie – a už teď se těšíme na nové kreativce! ■



VLAKEM DO POSTOJNE

Reportáže z akcí
21.-25.5.2025
Autor: Martin Bitman





Je hluboká noc, přesto dětem září očička euforií. Někteří nedočkavci jsou na nádraží s hodinovým předstihem.

Jednadvacetičlenná skupina Jedle vyráží "půlnočním expresem" na opravdovou Cestu.

Lůžkový vlak NJ 457 z Prahy do Grazu, EC 151 Emona do Ljublani a nakonec INT 210 Sava nás doveze na severozápad Slovinska, do Lesce Bled.

Již cesta samotná je pro děti obrovským zážitkem a zabrat se jim moc nedaří. Za skřípání vlaku přeci jen kolem půl druhé usínáme. Budíme se za Vídní, dostáváme snídaní do postele a pozorujeme začínající Alpy. Drobné komplikace, jako rozbité WC nás nemohou zastavit.

V Grazu na nás čeká celý regiment

ochotných zřízenců rakouských železnic. Než se nadějeme, "odnáší" nám nejen batohy, ale i některé děti. Rychle vysíláme naši spojku, který "dětskou" skupinu doprovodí. OBB zaměstnanci naší skupinu ve vlaku do Ljublaně rozdělí, neboť odmítají naložit vozičkáře do běžného kupé. No...Běháme jim sice s taškami řízků, šnečků a plastovými bažanty (bezbariérové WC nefunguje :)) tam a zpět mezi vagóny, ale všichni jsou maximálně spokojeni.

Odpoledne konečně dorazíme do Lesce Bled, kde nás domluvený mikrobús převezme do 3km vzdáleného ubytování. Selo pri Bledu na samotném úpatí triglavského národní parku se stává naší základnou, odkud následující dny vyrazíme za perlami Slovinska...



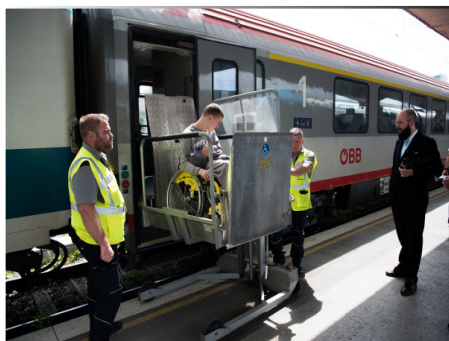
...je to přece jen zážitkový víkend,, takže i samotná cesta z Bledu do Postojne musí stát za to...

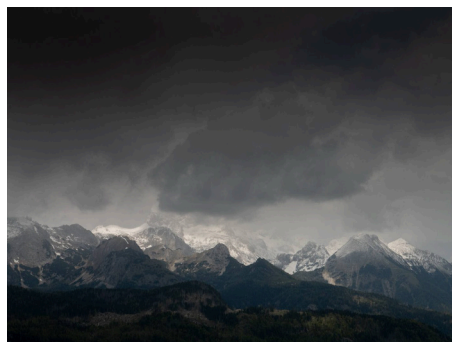
Celodenní výlet začíná na vlakovém nádraží Lesce Bled. Dvakrát hodinka jízdy nízkopodlažním slovinským "Elefantem", jeden přestup v Ljublani.

Nechybí dobíhání vlaku, "sprint" z jednoho nádraží na druhé, nefungující plošina, změny nástupišť na poslední chvíli, jízda zeleným údolím ale i spousta ochotných lidí, kteří dokáží během pár minut zařídit spoustu věcí.

Překážky nás nezastaví a v pravé poledne konečně vstupujeme do královny podzemního světa, do Postojenské jeskyně. Nezapomenutelná jízda podzemním vláčkem nás zaveze do nitra jeskyně, do majestátních krasových síní. Procházíme mezi nádhernými stalagmity, "tity" a "gnáty", seznámíme se s Macarátem jeskynním a navštívíme jedinou jeskynní poštu na světě.

To sobota už je o poznání téměř odpočinková, byť o zážitky není samozřejmě nouze. Tři dodávky nás vezou ihned po snídani podél jednoho ramene řeky Savy k Bohinjskemu jezeru až do





do vesničky Ukanc.

Nasedáme do kabinové lanovky a po deseti minutách jízdy a neuvěřitelných 956 metrech převýšení stojíme na vrcholu Rjave skaly.

Výhled je naprosto fantastický. Tmavě modrá barva Bohinjskeho jezera, nad kterým se tyčí nejvyšší hora Julských Alp, Triglav (2864 m n.m.)

Kocháme se užasnými panoramaty, na ešusu vaříme párky a ovocný čajík a než sjedeme lanovkou zpět do Ukance a zajdeme si na pořádnou slovinskou večeři, zastavíme se v příjemném místním bazénu.

Vymáchaní a nasycení se vracíme zpět do Sela pri Bledu a pomalu sbíráme síly na zpáteční cestu přes Alpy do Prahy.

V neděli balíme, uklízíme, dáváme si



vynikající snídaní z domácích produktů na „naši“ farmě a pak už nás čeká rychlý přesun na nádraží do Lesce Bled. Batohy nachystané na peronu, skupinka netrpělivě vyhlíží vlak.

V 8:17 přijíždí souprava OBB - INT 214. Bezbariérová sice není, plošina chybí, přesto celý tým dokáže naložit během pár minut pět vozíčkářů a pětadvacet zavazadel do vlaku a téměř na minutu přesně odjíždíme.

Zastavujeme na hraničním přechodu v Jesenici, po kterém následuje osmikilometrový železniční paralelní tunel k silničnímu Karavenkellu a už se ocitáme v Rakousku. Vystupujeme ve Villachu, důležitém dopravním uzlu Rakouska. IC 736 Suedbahn Express nám odjíždí až za tři hodiny, proto necháváme





zavazadla v místní úschovně a vyrazíme do historického centra Villachu na dopolední dortíček.

Po poledni už pokračujeme z Villachu do Vídně. Drobná komplikace s chybějícím vagónem (a tedy i absencí rezervace) nebo rozdílné informacemi ze strany zaměstnanců o odjezdu vlaku nás nemůže rozhodit. Nenecháme se odbýt a nastupujeme do vlaku.

Téměř čtyřhodinová cesta přes Klagenfurt a Graz končí ve Vídni Hbf, kde nám o chvíli později zastavuje Railjet českých drah RJ 370 Vindobona. České dráhy mají perfektně vše připraveno, včetně mobilní plošiny, rezervovaných míst i funkčního bezbariérové WC. Závěrečná část uteče jako voda a my v 21:15 předáváme unavené, ale nadšené děti jejich rodičům. A za rok ? Nechte se překvapit, ale pevně věřím, že to opět bude stát za to ■



JAK VYCVIČIT DRAKA

Recenze filmu

Autor: Žofia Badovská

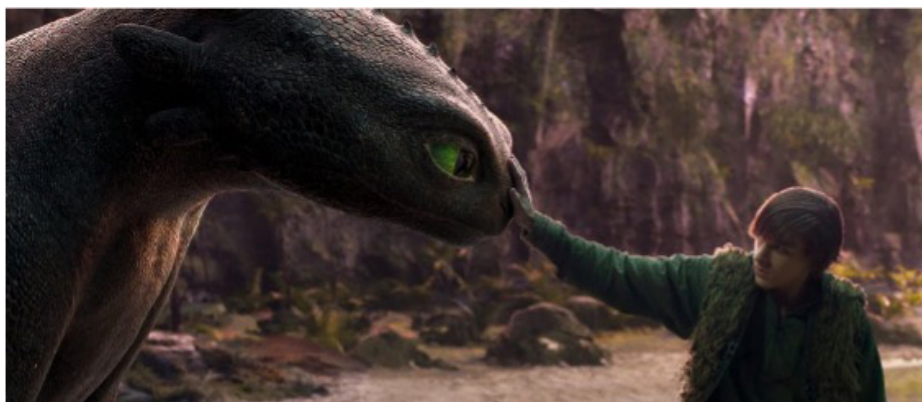
Hraná verze Jak vycvičit draka (2025) přináší na plátna věrnou adaptaci původního animovaného filmu z roku 2010. Režisér Dean DeBlois, který stál i za původní trilogií, se rozhodl vytvořit remake téměř záběr po záběru, aby zachoval ducha originálu. Film sleduje příběh mladého vikingského chlapce Škytáka, který se spřátelí s drakem Bezzubkou, čímž zpochybní tradice svého kmene.

Osobně jsem měla z tohoto remaku velké obavy, protože animovaná verze patří mezi moje srdcovky. Avšak po zhlédnutí jsem byla mile překvapena a nadšena. Film vypadá věrohodně, efekty jsou krásné

a neruší. To, že to byla skoro kompletní kopie originálu mi vůbec nepřekáželo. Ostatní postavy dostávají hloubku a překrásná hudba a prostředí dokonale dotvoří atmosféru. Chvillemi máte samý pocit, že lítáte na hřbetu draků.

Jak vycvičit draka (2025) je vizuálně působivý remake, který věrně přenáší kouzlo původního animovaného filmu na plátno. Pro fanoušky originálu nabízí film příjemný návrat do světa vikingských dobrodružství a draků.

Pokud jste milovníky původního filmu nebo hledáte kvalitní rodinnou zábavu, tento remake byste si neměli nechat ujít. ■



LILO&STICH

Recenze filmu

Autor: Žofia Badovská

Hraná verze filmu Lilo&Stitch přináší nostalgické ohlédnutí za původním animovaným hitem z roku 2002, avšak nekopíruje animovanou verzi úplně. Pro ty z Vás, kteří původní příběh neznáte, určitě doporučuji zkouknout. Nebudete litovat.

Hraná verze přináší nové postavy, a některé postavy zcela chybí. Takovéhoho kapitána Gantu byste tam hledali marně. Jeho role záporáka se v téhle verzi ujímá Jumba. Šílený vynálezce a taky stvořitel Stitche. Konec příběhu je taky trochu jiný než u animované verze, který se nemusí všem úplně zamlouvat. Postavy jsou více rozvinuté oproti kreslené verzi. Hlavně

postava Nani, sestry Lilo, dostává větší hloubku a uvěřitelnost.

Film využívá pokročilých CGI technologií a nabízí krásné záběry havajské krajiny a autentické prostředí. Vizuálně je to vcelku pěkný remake, který se snaží ctít původního ducha animovaného filmu. ■



ČLOVĚČE, ZASMĚJ SE!

Perličky z výchovatelské činnosti

Autor: Kolektiv autorů

Pro zpestření života je nesporně důležité podnikat něco nového, zajímavého a ideálně to, co člověka baví. Ve školním klubu je pro tyto situace nejlepší nápad pořádat nějaké vícero denní akce. Jedinou nevýhodou takovýchto zážitků může být zvýšené riziko únavy, dětí i pedagogů. Ovšem výhodou této únavy zase mnohdy bývá to, že lehce padají zábrany a člověku začínají být vlivem únavy některé věci jaksi jedno. Při návratu z jedné cest, kdy se cestování někdy až moc vleče a mnohadinová cesta vlakem je ideální příležitostí pro padání zábran, jeden žák z 8. třídy, který má jindy velmi distingované chování, na procházejícího pana průvodčího žoviálním způsobem křikne "Nazdar!" a jen co kolem něj v těsné blízkosti pan průvodčí projde, tak ho ještě téměř laškovným způsobem plácne po zadku. Je sice pravda, že tělesný handicap klučinkovi občas tyto nekoordinované pohyby proti jeho vůli dopřává, ale v tomto případě se jednalo spíš o kombinace únavy, ztracených zábran a dobré nálady.

Spousta různých humorných situací vzniká v průběhu celého dne a tak i školní vyučování bývá obohaceno různými překročeními anebo lehkého nepochopení. Naše ucho i srdce pak bývá obohaceno o hlášky typu:

"Obří holubi se vracejí"

"Princezna na háčku"

"Máš aktualizovaný sarkasmus?"

Při výuce biologie na 2.st. ZŠ se probírá způsob rozmnožování a také to, že rozmnožování má vícero podob. Na to ihned jedna rozjařeně 14letá žákyně odpovídá "Jupí!"

Žák 9.tř. ZŠ se ptá jejich mladého třídního asistenta "A kolik ti Ondro bylo, když jsi byl mladý?"

Pan učitel při výuce požádá žáka, aby pokračoval dále ve čtení v učebnici. Žák odpoví, že už tam nic ke čtení není, pan učitel na to: "Otoč stránku."

Jedna žákyně na 2.stupni si všimla, že všechny školní sankce se odvíjí od toho, co bude následovat, když bude někdo zlobit. Ovšem když to proti své vůli ovlivnily její hormony, nakonec svému spolužákovi stroze oznámila "Když budeš zlobit, dostaneš pusku!"

Puberta je velmi kouzelné období. Člověk sice neví, co se s ním děje, ale všichni kolem to jasně vidí. Při jednom takovémto momentu jedna kouzelná holčina řekla "Ježíšmarjá, já jsem vtipná!" ■

- ✓Jedlík je interním časopisem školního klubu a denního stacionáře Jedličkova ústavu (dále jen ŠK/DS). V žádném případě neprezentuje názory celé organizace, nýbrž se spíše snaží být jakýmsi pojítkem mezi ŠK/DS, rodiči a jejich dětmi.
- ✓Žádná část časopisu nesmí být nikde používána bez předchozího souhlasu.
- ✓Časopis není určen pro veřejnou distribuci, ale pouze pro rodiče klientů ŠK/DS
- ✓Časopis neprochází profesionální jazykovou ani grafickou korekturou.

**Přejeme vám krásné léto a těšíme se na vás
v novém školním roce 2025/2026.**

